

Počet zmínek: 1

[Online: 1](#)

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Muzikál Tak se nám stalo... nemilosrdně ukazuje, že časy se mění, ale lidé zůstávají stejní

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

[Online](#), Datum publikace: 24.04.2026 14:07, Datum importu: 24.04.2026 16:20, Zdroj: ostravan.cz (CZ), Autor: Milan Bátor, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, Měsíční návštěvnost: 13 606, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Gabriela Petráková je s Ostravou spojena jako pupeční šňůrou. Proto námět její osobní rozlučky nemohl mít jiné než ostravské scenerie. Příběh muzikálu líčí osudy tří kamarádek Gáby, Hanky a Lídy, které vyrůstaly v „ocelovém srdci“ republiky. Jejich komické a tragické peripetie se odehrávají na pozadí doby, která nebyla normální, ačkoliv se epoše plně čestek, cenzury a perzekucí nesmyslně říkalo normalizace.

Libreto Tomáše Vůjtky upoutá černým humorem, ironií a přemýšlivým přístupem. Vůjtkovi zřejmě nešlo o klasickou historickou reflexi jako spíše o filozofické přezkoumání neuralgických bodů české historie, k nimž doba normalizace nepochybně patří. Činí tak místy se shovívavým nadhledem, jindy se nebojí tnout do živého a nemilosrdně připomenout, kam vedly a vyústily principy takzvaného uvědomělého socialismu a vlády jedné strany. Dokonce i porevoluční události roku 1989 zobrazuje bez iluzivního nadšení a s trpkým vědomím, že časy se mění, ale lidé zůstávají stejní. Vůjtek si nedělá iluze, že by se společnost nějak napravila a poučila ze svých omylů.

Tak se nám stalo... je tragikomickým příběhem o hledání štěstí, síle přátelství, marnosti a pátrání po lásce. Mezi mnohými fragmenty absurdních událostí, výroků a situací září jeden světélkující bod – víra, že ti, kteří přijdou po nás, budou lepší. Konkrétně se tento aspekt odráží v postavě syna jedné ze tří kamarádek, který má typicky vůjtkovskou přezdívku Připosránek.

Tomáš Krpec jako Připosránek. (Foto: Kritstýna Junková)

Libreto nového muzikálu je převážně veršované. Vůjtek nejčastěji kombinuje klasický sdružený a střídavý rým. Jeho opulentní invence se moc nesnaží o přemíru originality. Mnohé rýmy jako jitra/zítřka v nás/hlas jsou záměrně naivní, neboť odpovídají kontextu doby. Některé absolutní či absurdní rýmovánky připomenou estetiku Járy Cimrmana. Jiné mohou svou jadrností vyvolat určité animozity, například známá normalizační veršovánka My jsme jenom pionýrky / máme ještě malé dírky..., kterou autor libreta zakomponoval do textu.

Vůjtek si hraje se slovy, s ničím se příliš nemaže a nebojí se použít ani hrubozrný humor, aby postihl podstatu věcí. Místy je jeho libreto až manýristické a marnotratné, přesto rozhodně převažují myšlenky, které jsou inspirativní, chytré a zábavné.

Z inscenace Tak se nám stalo... (Foto: Kristýna Junková)

Režie Gabriely Petrákové na poměrně rozsáhlé ploše (představení trvá přes tři hodiny) pracuje s několika časovými rovinami. Příběh začíná téměř od konce, následně se děj vrací do dětství a v závěru muzikálu na diváka čeká odcházení hlavních postav, které provází možná parodicky, možná upřímně andělské chóry a spirituální symbolika.

Petráková s velkým citem obnažuje charakter a povahy jednotlivých postav. Zejména ženské protagonistky jsou temperamentní, aktivní a cílevědomé, ať už stojí na té, či oné straně barikády. Muži mají naopak téměř vždy nějaký problém: ať už jde o alkohol, sexuální deviace nebo touhu po moci, jsou muži ve světě muzikálu Tak se nám stalo... těmi, kdo jsou svým způsobem zodpovědní za skutky, které spáchali, nebo které naopak nedokázali v dobrém slova smyslu vykonat. Petráková si všímá maličkostí, její režie je detailní, což je patrné třeba ve vynalézavě hře s písmeny ve slově nemocnice, které se v průběhu představení různě proměňují a deformují do nových významů.

Z muzikálu Tak se nám stalo... (Foto: Martin Popelář)

Příběh má z mého pohledu dvě drobná úskalí – je časově přetažený a postrádá svižnější tempo a dramatictější spád. První polovina představení trvá bezmála hodinu a půl, druhé dějství zejména v závěru ztrácí dech a rozměňuje se do jakési nostalgie, v níž ani smrt obou kamarádek neprobudí v divákovi větší emoce. Druhou věcí je přijatelná balance mezi humorem a vulgaritou, jakož i mezi ironií a oplzlou obscénností. Hoven a řiti na jednoho diváka je v tomto muzikálu docela dost.

Povedená je například záchodová patálie dívek po požití projímadla, naopak pornografická scéna, jejímž jádrem je

těžko uvěřitelný citát filozofa Immanuela Kanta, nepůsobí příliš přesvědčivě.

V jistém smyslu je muzikál Tak se nám stalo... jakýsi záměrně roztržštěným kaleidoskopem vzpomínek, jehož cílem není překvapit nečekanou pointou nebo šokovat, jako spíš podívat se na život z perspektivy a umět se nad všechny trampoty povznést. Respektovat změnu a přijmout prohru či blížící se smrt s klidnou myslí a mírem v srdci.

Z muzikálu Tak se nám stalo... (Foto: Martin Popelář)

Písň Zdeňka Krále mají své kouzlo. Působí velmi bezprostředně a přirozeně, mají cit pro rytmický spád slov včetně adekvátních přízvuků a slabičných délek. Umí se zakousnout do refrénu a vytěžit z nich maximum, které se díky opakování a textovým variacím často nabízí. Potěší také pestrá paleta stylů, které dokáží evokovat humorné, dojemné i absurdní motivy scénáře.

Povedla se i scéna Davida Baziky, která potěší řadou skvělých nápadů: od popelníku umístěného na stojanu umělé výživy až po nadživotní repliku starého televizoru, která neplní jen dekorativní funkci, ale stává se živou součástí děje.

Zdařilá je rovněž choreografie Ladislava Cmoreje a Simony Machovičové, která plní několikerou funkci: Akceleruje od počátku spád celé inscenace a podílí se výrazně na celkové atmosféře. Ocenit lze i její přesné provedení a nasazení všech členů company. Často na diváka dýchne pravá divadelní magie, která přichází jen tehdy, když se všichni stanou součástí celku.

Michaela Horká, Martina Vlčková a Veronika Prášil Gidová. (Foto: Kristýna Junková)

Z individuálních výkonů zůstane v paměti zejména skvěle sehraná trojka Martiny Vlčkové, Veroniky Prášil Gidové a Michaely Horké. Každá z dam si našla v postavě své osobní atributy, navzájem si nekonkurují, ale doplňují se jako pomyslné tři sudičky.

Připosránka ztvárnil na premiéře Tomáš Krpec, který si báječně poradil s vysokými tóny svého partu a potvrdil, že jeho hlas patří k horkým magnetům současné muzikálové scény. Krpec se čím dál víc prosazuje i herecky a věrme, že se postupně vymaní z rolí naivních a nerozhodných mladíků, které mu jsou často předkládány. Má v sobě i velmi zajímavý dramatický potenciál.

Z muzikálu Tak se nám stalo..., uprostřed Roman Harok. (Foto: M. Popelář)

Absencí dramatického akcentu rozhodně nestrádal Roman Harok, který skvěle vystříhnul postavu despotického komunistického funkcionáře. Jeho submisivního bratra alkoholika sehrál zajímavým způsobem Lukáš Vlček. Rozvržení obou postav dokládá erudici režie: Vlček je už svou postavou a vzezřením dominantní typ, slabá psychika tedy není otázkou tělesné výbavy. Naopak Harok se svou spíše drobnější fyziognoimií a pomalými, pečlivě váženými gesty dokázal způsobit tuhnutí krve v žilách.

Lukáš Vlček a Martina Vlčková. (Foto: Martin Popelář)

Z dalších postav utkví ledničková zombie Eva Zbrožková a dámy Jarmila Hašková a Hana Fialová, které se s očividnou chutí vtělily do rolí vychovatelek.

Pozoruhodně svou postavu sehrál zkušený Libor Olma, který na malém prostoru dokázal půvabně vystihnout něžným způsobem přirozený aristokratický styl i následnou ataku těžké nemoci. V té chvíli byl každíčkým pohybem naprosto sugestivní. Nezapadnul ani Jan Vlas, jehož herecký styl je vždy osobitý, a pokud je vhodně obsazen, neztratí se.

Jarmila Hašková a Hana Fialová. (Foto: Kristýna Junková)

Nesmíme zapomenout ani na orchestr muzikálu, který zahrál pod taktovkou dirigenta Marka Prášila velmi bravurně. Provedení nechyběl jiskřivý groove, tah na branku. Sehraná rytmická sekce a instrumentální vyhrávky v sólových číslech byly třešničkou na dortu premiéry. Drobné pěvecké intonační nedostatky se projeví ještě ve sborových pasážích, ale to jsou věci, které se dají ovlivnit a pohlídat.

Muzikál Tomáše Vůjtky, Gabriely Petrákové a Zdeňka Krále je tak trochu podobenstvím o našem současném světě. Snad by pomohlo, kdyby vymřeli všichni pitomci, čímž se náš svět rozjasní. Oni ale nevymřou, což Vůjtek a jeho kolegové dobře vědí. Proto je zapotřebí si ten krátký čas pořádně užít a připomínat, že když budeme v každé době pevně stát při sobě, nemáme se čeho bát!

*

Tak se nám stalo... Námět: Gabriela Petráková. Libreto: Tomáš Vůjtek. Hudba: Zdeněk Král. Hudební nastudování: Marek Prášil. Dramaturgie: Hana Nováková. Dramaturgická spolupráce: Marek David. Scéna: David Bazika. Kostýmy: Hana Kelar Knotková. Choreografie: Ladislav Cmorej a Simona Machovičová. Sbormistr: Jiří Najvar. Supervize: Michael Prostějovský. Recenze je psaná z premiéry uvedené ve čtvrtek 23. dubna 2026 v **Národním divadle moravskoslezském** na scéně Divadla Jiřího Myrona v Ostravě.

Muzikál Tak se nám stalo... nemilosrdně ukazuje, že časy se mění, ale lidé zůstávají stejní

24.4.2026 16:07 Milan Bátor Divadlo Recenze

Nový autorský muzikál Tak se nám stalo... uzavírá jednu spektakulární kapitolu ostravského muzikálu. Činí tak pohledem do minulosti, který je plný rázovitého sentimentu, ostré satiry a nekorektního humoru. Někdo se možná bude cítit dotčeně, někdo „příposraně“ a někdo se bude královsky bavit. Tohle se může najednou přihodit jen v Ostravě.

Michaela Horká, Martina Vičková a Veronika Prašilová. Foto: Martin Popelář

Gabriela Petráková je s Ostravou spojena jako pupeční šňůrou. Proto námět její osobní rozlučky nemohl mít jiné než ostravské scénérie. Příběh muzikálu líčí osudy tří kamarádek Gáby, Hanky a Lídy, které vyrůstaly v „ocelovém srdci“ republiky. Jejich komické a tragické peripetie se odehrávají na pozadí doby, která nebyla normální, ačkoliv se epoše plné čistek, cenzury a perzekucí nesmyslně říkalo normalizace.

Libreto Tomáše Vůjtky upoutá černým humorem, ironií a přemýšlivým přístupem. Vůtkovi zřejmě nešlo o klasickou historickou reflexi jako spíše o filozofické přezkoumání neuralgických bodů české historie, k nimž doba normalizace nepochybně patří. Činí tak místy se shovívavým nadhledem, jindy se nebojí tnout do živého a nemilosrdně připomenout, kam vedly a vyústily principy takzvaného uvědomělého socialismu a vlády jedné strany. Dokonce i porevoluční události roku 1989 zobrazuje bez iluzivního nadšení a s trpkým vědomím, že časy se mění, ale lidé zůstávají stejní. Vůjtek si nedělá iluze, že by se společnost nějak napravila a poučila ze svých omylů.

Tak se nám stalo... je tragikomickým příběhem o hledání štěstí, síle přátelství, marnosti a pátrání po lásce. Mezi mnohými fragmenty absurdních událostí, výroků a situací září jeden světélkující bod – víra, že ti, kteří přijdou po nás, budou lepší. Konkrétně se tento aspekt odráží v postavě syna jedné ze tří kamarádek, který má typicky vůjtkovskou přezdívku Příposraněk.

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

- Muzikál Tak se nám stalo... nemilosrdně ukazuje, že časy se mění, ale lidé zůstávají stejní 24.4.2026
- Zuzana Hradilová před premiérou Kouzelné flétny: Mozartovi patří dík za to, jak silnou a zároveň lidskou postavu vytvořil 23.4.2026
- Dramox zveřejnil záznam inscenace Divadla loutek Ostrava Stříhali dohola Josefa Kainara 22.4.2026
- Nevěřím na náhody, říká Gabriela Petráková. Muzikálem Tak se nám stalo... se loučí s Ostravou 22.4.2026
- Nová ostravská výstava Ivana Títora jako vyznání barvě 21.4.2026
- Další zásadní kulturní prostor ožívá. Nová Osmička ve Frýdku-Místku přináší zážitky každý den 21.4.2026
- Nový festival Periferie Ostrava přivítá legendy tuzemského undergroundu 20.4.2026
- Trojháň se bude otřásat v základech, říká Terezie Kovalová o gigantickém projektu Mahler 8 20.4.2026
- Gabriela Petráková končí jako šéfká muzikálu NDM, odchází do Plzně. Místo ní nastupuje Kateřina Svobodová 19.4.2026
- Vetřba je silnou výpovědí o lidskosti, kterou nedokáže utlumit ani samota 19.4.2026

POSLOUCHEJTE RÁDIO OSTRAVAN

15:00 – 16:00

POP STARS

SWEET LEOPARD

When Girls Go Wild

Více na: radioostravan.cz

CALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Dnes Sobota Neděle Pondělí Úterý

The Bad Week /Srbsko/ Klub Permik - (CKV) 24.04.2026	19:00
San Escobar Klub Hudobní Bazar 24.04.2026	20:00
LQDT w/ Grafix Klub Fabric 24.04.2026	21:00
Reverb 006 - Alyaz, JohnnyM a Tereza.Pro ElášBoutique Ostravica 24.04.2026	21:00

DIVADLO

Dnes Sobota Neděle Pondělí Úterý

Nezbedná čarodějnice Kulturní sál K-Trio 24.04.2026	16:00
Divadlo Studio DVA, Praha - Malý princ Akord Ostrava-Záběh 24.04.2026	18:00
Yasmina Reza - Bůh masakru Komorní scéna Aréna 24.04.2026	18:30
William Shakespeare - Sen čarovné noci Divadlo Petra Bezruče 24.04.2026	18:30
Samuel D. Hunter - Vetřba Divadlo Antonína Dvořáka 24.04.2026	18:30
Pernambuco Studio G 24.04.2026	19:00
Move Ostrava: Nebojsy - Kuchyňské pomo Divadlo loutek Ostrava 24.04.2026	19:00

Tomáš Krpec jako Připosránek. (Foto: Kristýna Junková)

Libreto nového muzikálu je převážně veršované. Vůjtek nejčastěji kombinuje klasický sdružený a střídavý rým. Jeho opulentní invence se moc nesnaží o průměrnou originalitu. Mnohé rýmy jako jitra/zítřa v nás/hlas jsou záměrně naivní, neboť odpovídají kontextu doby. Některé absolutní či absurdní rýmovánky připomenou estetiku Járy Cimmana. Jiné mohou svou jadrností vyvolat určité animozity, například známá normalizační veršovánka *My jsme jenom pionýrky / máme ještě malé dírky...*, kterou autor libreta zakomponoval do textu.

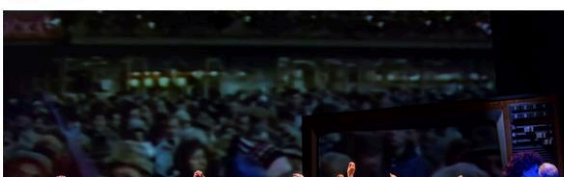
Vůjtek si hraje se slovy, s ničím se příliš nemaže a nebojí se použít ani hrubozrný humor, aby postihl podstatu věci. Místy je jeho libreto až manýristické a marnotratné, přesto rozhodně převažují myšlenky, které jsou inspirativní, chytré a zábavné.

Z inscenace Tak se nám stalo... (Foto: Kristýna Junková)

Režie *Gabriely Petrákové* na poměrně rozsáhlé ploše (představení trvá přes tři hodiny) pracuje s několika časovými rovinami. Příběh začíná téměř od konce, následně se děj vrací do dětství a v závěru muzikálu na diváka čeká odcházení hlavních postav, které provází možná parodicky, možná upřímně andělské chóry a spirituální symbolika.

Petráková s velkým citem obnažuje charakter a povahu jednotlivých postav. Zejména ženské protagonistky jsou temperamentní, aktivní a cílevědomé, ať už stojí na té, či oné straně barikády. Muži mají naopak téměř vždy nějaký problém: ať už jde o alkohol, sexuální deviaci nebo touhu po moci, jsou muži ve světě muzikálu *Tak se nám stalo...* těmi, kdo jsou svým způsobem zodpovědní za skutky, které spáchali, nebo které naopak nedokázali v dobrém slova smyslu vykonat. Petráková si všímá maličkostí, její režie je detailní, což je patrné třeba ve vynalézavě hře s písmeny ve slově nemocnice, které se v průběhu představení různě proměňují a deformují do nových významů.

24.04.2025	Move Ostrava: Nebojse - Kuchyňské porno	19:00
Divadlo Koučák Ostrava		
24.04.2025		

OSTATNÍ				
Dnes	Sobota	Neděle	Pondělí	Úterý
Pobyt v Kanadě a mezi indiány				16:00
KMO - knihovna Michálkovice				
24.04.2025				
SRDCE HERCEGOVINY – Křest knihy a putovní výstava				18:00
Stará aréna Ostrava				
24.04.2025				
AESTHETIC & BUSINESS Awards 2025				20:30
Gong				
24.04.2025				

Kalendář akcí poskytuje: **OSTRAVAINFO!!!**

Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

Z muzikálu Tak se nám stalo... (Foto: Martin Popelář)

Příběh má z mého pohledu dvě drobná úskalí – je časově přetažený a postrádá svižnější tempo a dramatičtější spád. První polovina představení trvá bezmála hodinu a půl, druhé dějství zejména v závěru ztrácí dech a rozmělní se do jakési nostalgie, v níž ani smrt obou kamarádek neprobuď v divákovi větší emoce. Druhou věcí je přijatelná balance mezi humorem a vulgaritou, jakož i mezi ironií a oplzlou obscénností. Hoven a řiti na jednoho diváka je v tomto muzikálu docela dost.

Povedená je například záchodová patálie dívek po požití projímadla, naopak pornografická scéna, jejímž jádrem je těžko uvěřitelný citát filozofa Immanuela Kanta, nepůsobí příliš přesvědčivě.

V jistém smyslu je muzikál *Tak se nám stalo...* jakýsi záměrně roztříštěným kaleidoskopem vzpomínek, jehož cílem není překvapit nečekanou pointou nebo šokovat, jako spíš podívat se na život z perspektivy a umět se nad všechny trampoty povznést. Respektovat změnu a přijmout prohru či blížící se smrt s klidnou myslí a mírem v srdci.

Z muzikálu Tak se nám stalo... (Foto: Martin Popelář)

Písňe *Zdeňka Krále* mají své kouzlo. Působí velmi bezprostředně a přirozeně, mají cit pro rytmický spád slov včetně adekvátních přízvuků a slabičných délek. Umí se zakousnout do refrénu a vytěžit z nich maximum, které se díky opakování a textovým variacím často nabízí. Potěší také pestrou paletou stylů, které dokáží evokovat humorné, dojemné i absurdní motivy scénáře.

Povedla se i scéna *Davidy Baziky*, která potěší řadou skvělých nápadů: od popelníku umístěného na stojanu umělé výživy až po nadživotní repliku starého televizoru, která neplní jen dekorativní funkci, ale stává se živou součástí děje.

Zdařilá je rovněž choreografie *Ladislava Cmoreje* a *Simony Machovičové*, která plní několikero funkci: Akceleruje od počátku spád celé inscenace a podílí se výrazně na celkové atmosféře. Ocenit lze i její přesné provedení a nasazení všech členů company. Často na diváka dýchne pravá divadelní magie, která přichází jen tehdy, když se všichni stanou součástí celku.

nasazení všech členů company. Často na diváka dýchnou práva divadelní magie, která přichází jen tehdy, když se všichni stanou součástí celku.

Michaela Horká, Martina Vlčková a Veronika Prášil Gidová. (Foto: Kristýna Junková)

Z individuálních výkonů zůstane v paměti zejména skvěle sebraná trojka *Martiny Vlčkové*, *Veroniky Prášil Gidové* a *Michaely Horké*. Každá z dam si našla v postavě své osobní atributy, navzájem si nekonkurují, ale doplňují se jako pomyslné tři sudičky.

Připosránka ztvárnil na premiéře *Tomáš Krpec*, který si báječně poradil s vysokými tóny svého partu a potvrdil, že jeho hlas patří k horkým magnetům současné muzikálové scény. Krpec se čím dál víc prosazuje i herecky a věřme, že se postupně vymaní z rolí naivních a nerozhodných mladíků, které mu jsou často předkládány. Má v sobě i velmi zajímavý dramatický potenciál.

Z muzikálu *Tak se nám stalo...* uprostřed Roman Harok. (Foto: M. Popelář)

Absencí dramatického akcentu rozhodně nestrádal *Roman Harok*, který skvěle vystihnul postavu despotického komunistického funkcionáře. Jeho submisivního bratra alkoholika sehrál zajímavým způsobem *Lukáš Vlček*. Rozvržení obou postav dokládá erudici režie: Vlček je už svou postavou a vzezřením dominantní typ, slabá psychika tedy není otázkou tělesné výbavy. Naopak Harok se svou spíše drobnější fyziognomií a pomalými, pečlivě váženými gesty dokázal způsobit tuhnutí krve v žilách.